

Izhaja
v torek, četrtek in
soboto.

Stane mesečno Din 7—
za izposojstvo Din 20—
Posredniška štovilka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda šte. 10.666.

Študijska knjižnica

Ljubljana

NOVA DOBA

Vredništvo
in upravljalstvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1
priloge.

Rokopisov ne vračamo.
Objave po tarifu.
Telefon int. šte. 65.

Slovensko šolstvo na Koroškem.

V proračunski razpravi v finančnem odboru avstrijskega parlamenta na Dunaju je govoril koroški socialista Lagerer tudi o šolstvu slovenske manjšine na Koroškem. Pritoževal se je uvidoma, da se na Koroškem šolstvo v splošnem zapostavlja, kar je vse obsojno vredno. Najbolj zanemarljivo pa je šolstvo slovenske manjšine, kljub temu, da slovensko prebivalstvo na Koroškem absolutno ni irelevantno. Pred plebiscitom je avstrijska vlada obljubila, da bo v slučaju ugodnega izida zgradila vzhodno železnico (Celovec — Velikovec — Wolfsberg — Gradec) in upoštevala vse želje slovenskega prebivalstva na šolskem polju. Koroški deželni zbor je svečano obljubil slovenskemu prebivalstvu, da bo politično, socialno in kulturno ravnopraven z nemškimi prebivalstvom. Vlada pa ni držala svoje obljube. Slovenci zahtevajo, da se slovenski poeluk bolj upošteva. Kot učna knjiga za slovenski in nemški jezik (mišljen je najbrže abecednik, op. pisca) se rabi že štiri-deset let stara knjiga, ki je jezikovno in metodično zastarela. Dasiravno so učitelji sami predlagali šolskim oblastim, da sestavijo novo knjigo, vlada predloga ni sprejela in je ostalo pri starem. Celó za veronauk je treba dobiti knjige iz Ljubljane, torej iz inozemstva. Tudi vprašanje primerno naobraznega učiteljstva je za slovensko manjšino na Koroškem velikega pomena. Sedaj ne znajo učitelji, ki so namenjeni za poduk slovenskih otrok, niti slovenskega jezika. Dolžnost je državne uprave, da pazi na zadostno naobrazbo učiteljev za manjšinske šole in da uredi za te šole tudi slovenske knjižnice.

Lagererjeva izvajanja je pobijal vele-nemški poslanec dr. Staffner. Izjavil je med drugim, da če se razpravlja o kulturni avtonomiji koroških Slovencev (šole brez dobrih učnih knjig in učiteljev, ki bi znali slovenski, so najbrže že kulturna avtonomija! Op. ur.), je potrebno zahtevati tudi kulturno avtonomijo Nemcev v kraljevini SHS. To je popolnoma upravičeno, ker je dala (!) Avstrija ugodnosti za 90.000 Slovencev, dočim živi v sosedni kraljevini 600.000 Nemcev, ki jim tudi gredo iste ugodnosti. (Tu mora pisec pripomniti, da res hočejo Avstrijci dati koroškim Slovincem neko kulturno avtonomijo, čije efekt pa bi ostal le na papirju. Dejansko se danes v Celovcu ne

sme v nobenem boljšem lokalu, brez nevarnosti slovenski niti — privatno govoriti. Dočim imamo n. pr. v Celju dva visoka nemška sodnika, ni pri nobenem koroškem sodišču niti enega slovenskega pisarja.)

Gotovo ni brez pomena, ako nemški opozicijski poslanec v dunajskem parlamentu opozarja na šolske potrebe koroških Slovencev, ker se s tem njih opravičenost podčrtava. Kakor mi ne odrekamo niti vojvodinskim Švabom, niti nemškim Kočevarjem pravice do šolskega poduka v njihovem jeziku, ker so že od nekdaj priseljeno trdo nemško ljudstvo, kakor mi celo ne zanikamo mariborskim Nemcem, kolikor jih je pač pristnih, pravice do nemških šolskih vzporednic, tako pričakujemo od koroških Nemcev isto postopanje in veselje nas, da se je našel postotek discriminacij rerum nemški poslanec, ki to uvideva. Zanimivo pa je priznanje dr. Staffnerja kot vladnega poslanca, da je koroških Slovencev okrog 90.000, dočim jih izkazuje statistika avstrijske vlade iz l. 1923. samo 37.224! Ni čudno, da je celo tukajšnja »Cillier Zeitung« svarila »Volksblatt« v Novem Sadu, naj takih »nepredvidnosti« drugič ne ponavlja!

Treba pa je Lagererjeve trditve o »manjšinskih šolah« korigirati vtoliko, da iste sploh ne obstojajo. Po plebiscitu je avstrijska vlada zaprla tri zadnje slovenske šole, ki so še obstojale. Še le na zahtevo dveh slovenskih poslancev v koroškem deželnem zboru je obljubila koroška vlada, da bo zopet otvorila šolo pri Sv. Jakobu. Toda obljuba je izvršila še le na posredovanje Društva narodov. (Pri nas se vrši ljudsko-šolski poduk v trdo nemških krajih v nemškem jeziku.) Vendar pa kaže vsa ureditev te šole, kako si predstavljajo Nemci »manjšinsko« šolstvo: kljub temu, da je Sv. Jakob čisto slovenska kmečka občina, je ta izsiljena slovenska šola docela podrejena v isti občini obstoječi nemški šoli in ima nemško, odnosno renegatsko učiteljstvo. Iste težave so z izsiljeno ljudsko šolo pri Sv. Rupertu blizu Velikovec in celo s šolo v goskih Selih, kjer je od 120 šolobveznih otrok 116 slovenske narodnosti.

Precej šol med koroškimi Slovenci je dvojezičnih, to se pravi, učitelj si ali sam, če kaj zna, ali pa celo s tolmačenjem (!) učencev toliko pomaga, da slovensko deco uvede v nemščino. Od tretjega šolskega leta naprej pa je poduk popolnoma nemški. Otroci, ki se ne morejo privaditi nemščini, se kratkoma prepustijo svoji usodi. Ker ta-

ke šole zelo podpira zloglasni nemški »Schulverein«, si lahko mislimo, kak duh vlada v njih. Da se otroci ne navadijo dovolj pismene slovenščine, je samoočelno umevno. Te šole niso ničesar drugega kot instrument za postopno ponemčenje slovenskega ljudstva na Koroškem.

Taka je avstrijska »manjšinska politika«, ki jo z zavestno hinavščino zagovarja tudi »Cillier Zeitung«.

Da ni klerikalizma?

Človek, ki živi v mestu, bodisi to še tako majhno in malenkostno, izgubi sčasom spoznavnost za razlike med mišljenjem, čustvovanjem in hotenjem ljudstva na planem in med onim v mestu. Pred očmi dan na dan lastne težave, razne plasti mestnega života, tako da meščan pozabi na raznoliko maso »kmeta«. Iz tega razloga se ne bi čudil meščanskemu proroku, ki je pred leti že zaklical strmečim Slovincem, da klerikalizma — ni. Meščanski prorok, ki hodi le na lov ali na Sv. Katarino in sedi v kmetski gostilni le pod pogojem, da ga cernira meščanska družba, ne more pronikniti v psiho ratarjev, ki se jim meščan — en gros — približa z benevolentno ošabnostjo in s porogljivo prijaznostjo. Morda, morda pa tudi meščan sam še vedno ni prost idejnih, miselnostnih ostalin razvojnega poti slovenskega naroda, ki je šla v globoki brazdi med šeststoletnim jarmom in tisočletnimi grmadami pokristjanih poklanih poganskih očetov.

Čudim se pa temu proroku, ki je gornje besede vrgel v svet, dasiravno je framason. To izgleda, kakor da bi gospod ne imel čistih pojmov o visoki misliji svobodne misli, kakor da bi bil framasonski — klerikalec. To pa spada že v parado, in paradni framasoni so farsa.

Svobodna misel je s parado nezdržljiva, ker zahteva notranjo čistost, framasonu mora biti i katolicizem v človeku svet, če je pristen, osnovan v veri in vesti človeka. Kadar pa stremi pripadnik konfesije za izrabo verskih načel v škodo drugače mislečih, ko dira v vest drugih, tedaj ni več vernik, ampak klerikalec. Svobodna misel pa je baš tu in samo takrat njegov nasprotnik. Če framason trdi, da klerikalizma ni, je slep in ni framason.

Klerikalizem namreč obstoja ne samo pri »klerikalcih«, ampak kar je še bolj žalostno — v nas samih, ki pravimo, da nismo klerikalci.

Leta 1915. je umrl za tetanusom nekje na Gorenjskem častnik, učitelj po poklicu, dosleden svobodomislec. Na smrtni postelji je še želel, da se ga pokoplje civilno. In kaj je napravila »napredna« javnost, ko je dekan ustregel temu povelju mrtveca? Z ognjem in žveplom je šla nad njega, deputacije Sokola, narodnih danm itd. so romale od njega do škofa, od škofa do njega; ko to ni uspelo, so »revežu, ki se mu je od bolečin zmešalo«, priredili demonstrativni pogreb; demonstrativni — ne radi svete želje mrtveca, nego — proti dekanu, škofu in klerikalcem.

Pred kratkim je »Jutrov« dopisnik zaklical »Vera po farjih gor, vera po farjih dol«, ker je nek župnik odklonil cerkven pogreb samomorilcu.

Ko je moj znanec pred leti na ljubljanskem magistratu iskal referenta za civilno poroko, je za vrati prisluškoval z izbuljenimi očmi notoričnem naprednjak. Poslušajoči uradnik pa je — ker sam ni bil referent — peljal civilnega ženina na hodnik in tam z grobim glasom vpričo zbranih čakalcev naročil slugi: »Peljite tega gospoda k g. ravnatelju v arhiv, ta gospod se namreč želi civilno poročiti!« V splošnem zaprepačenju in paniki, ki je nastala radi tega nezaslišane namena, je zrla cela družba z odprtimi usti v ženina kakor v zdelo, soprogi naprednega magistratovca, ki mu je baš prinesla hrenovko z žemljico, pa je padla košara s svežimi jajčki, kolerabo, peteršiljkom na kamenita tla...

Na neki pogrebščini blizu Celja se je štiri ure jedlo, pilo, pa ni padla niti ena sočutna beseda za rajnikom, ki je kot vojna žrtev životaril, sebi v bolešt, drugim v nadlogo, deset let, samo na koncu je nekdo brez pojasnila pobiral kovače in vsi so avtomatično razumeli, da je to za — maše.

Drugje zopet sme župnik kot katehet v državni osnovni šoli še danes iz šolskih otrok, s šolo in črno knjigo v roki izganjati — hudčiča, in živa duša se ne zmeni, če je že desetletna deca živčno izgubljena.

To je samo par cvetk, ki naj dopovedo tudi paradnim framasonom, da klerikalizem ne samo živi, nego da je tem strašnejša sila, ker ga nismo izmetali niti iz neklerikalnih duš.

Za borbo proti klerikalizmu pa je potreba predvsem tega samoočiščenja. Dokler se ne poyzpneemo do osvobodjenja samih nas, bomo metali vodo v rešeto. Povzpeli pa se ne bomo mogli, če na celi črti ne zasidramo na svoj last-

Luigi Pirandello:

Znamenje.

(Konec.)

Preteklo je leto dni, Rikard se je nahajal zopet v Rimu, no, ona ni niti poskušala, da ga vidi. Ker ji nasilni poskus ni uspel, se je odločila, da se polagoma, po malem uniči. Teta je izgubila potrpljenje in se vrnila v Katalunjo. Sedaj je mesec dni, odkar se je Rafaela onesvestila v hiši šivilje, pri kateri je šivala, nakar so jo odpremili na kliniko, kjer naj bi ostala, dokler ne ozdravi od slabokrvnosti.

Pred par dnevi je videla Rafaela iz svoje postelje dijake, ko so šli skozi bolniško dvorano; ti dijaki-medicinci so poslušali kolegij diagnostike in semiotike. Med njimi je videla Rikarda, prvič po dveh letih; poleg njega neka mlada dama, očitno dijakinja; lepa, plavalaska, nekoliko tujega tipa... Način, kako jo je gledal, je rodil v Rafaeli sumnjo... bilo je jasno, da jo ljubi. A mlada dama je uprla svoje oči v njegove in se nasmešnila...

Rafaela je zrla za njima, dokler nista izginila med dolgimi vrstami postelj; potem pa je ostala nepremična, z otopelimi, razprtimi očmi. Njena soseda Nanina se je začela smejati.

»Čemu gledaš tako smešno?«

»Ah, nič...«

Nato se je še sama nasmešnila in

se zleknila, srce pa ji je začelo biti, kakor da hoče skočiti iz grudi.

Potem je prišla sestra in pozvala Nanino, naj se pripravi, ker jo profesor zove k demonstraciji.

»Kaj bodo oni tam z menoj?« vpraša Nanina.

»Požili te bodo! Kaj naj drugega?« odgovori sestra. »Danes je vrsta na tebi, jutri na kateri drugi, vsaka bo prišla na vrsto. Ti boš jutri odpuščena.«

Rafaela se je zgrozila pri pomisli, da bi mogla priti vrsta tudi na njo. Bože, v tem žalostnem, propalem stanju naj se pokaže pred Rikardom? Če bi kolegi vedeli, bi mu gotovo rekli: »Ali si se mogel spustiti v kako stvar s tem malim okostnjakom?«

Ali ne bi bilo to maščevanje? A ona se ni hotela maščevati.

Pa vendar, ko se je Nanina vrnila z zemljevidom po vsem telesu in povedala, kaj vse so počeli z njo, si je zamislila Rafaela hipoma nekaj drugega. Tudi ona bo šla notri; in sedaj je vsa drhtela od nestrpnosti v pričakovanju dijakov.

Končno okoli desetih so prišli. Rikard in dijakinja drug poleg drugega, kakor onikrat. Gledala sta se in se smehljala.

»Ali naj se odenem?« vpraša Rafaela v vročični naglici, ko so se oni ravno prikazali v dvorani.

»Bože, kaka sila je to! Kar ostani in leži!« naroči sestra. »Moramo počakati, dokler te gospod profesor ne pozove.«

Kakor da je rekla »da«, se je začela Rafaela hitro oddevati pod odejo. Bila je gotova, ko so prišli po njo.

Smrtno blede, drhteč po vsem telesu, z razpuščenimi lasmi, bliščečimi očmi in vedno smehljajočim se obrazom je šla v predavalnico. Rikard Barni je stal poleg dijakinje in govoril z njo. Ni opazil Rafaela; a ona, ki jo je navzočnost toliko mladeničev motila, je skušala vloviti njegov pogled, tako da ni niti slišala, ko jo je profesor pozval:

»Sem, sem, mala!«

Nato se je Barni okrenil in pogledal ožarjeno lice, ki se je uprla vanj. Pobledele je do las, poteze so se mu zmračile.

»No torej, ali hočeš?« reče zopet profesor. »Pridi vendar sem!«

Rafaela je slišala smeh dijakov in se zdrznila; videla je, kako se je Rikard umaknil k oknu ob koncu dvorane. Ona je brez pomoči gledala okoli sebe, na ustnih a ji je zaigral lahien, nervozen nasmešek in vprašala je:

»Kaj naj storim?«

»Tu, tu, vleži se tu gori!« reče profesor in pokaže na visoko mizo, ki je bila prevlečena z neko vrsto žime.

»Da, gospod profesor«, se požuri

Rafaela poslušno. Zaman se je poskušala vzpeti na mizo, pa se je samo nasmešnila in rekla: »Ne morem...«

Neki dijak jo je dvignil na mizo. Ko je tam sedela, je pogledala profesorja, visokega, obitega človeka z zlatimi očali in pokazala s prstom na tujo dijakinjo:

»Če bi gospod profesor dovolil, da ona po meni riše...«

Dijaki so se škodoželjno nasmešlili. Tudi profesor se je nasmešnil.

»Zakaj pa? Ali se sramuješ?«

»Ne, gospod profesor. A jaz bi rajši...«

In gledala je k oknu, tja doli, kjer se je stisnil Rikard s hrbtom, obrnjen proti dvorani.

Plavalaska dijakinja je instinktivno sledila s svojimi očmi temu pogledu. Ona je že opazila čudno obnašanje Barnijevo; sedaj pa, ko je videla, kako se je nenadoma umaknil v kot, se je vznemirila.

Profesor jo je pozval.

»Gospodična Orlitz? Bodi po volji pacientinje!«

Rafaela se je zleknila na mizi in zrla dijakinjo v obraz. Ah, kako je bila lepa in bela in nežna s svojimi blagimi modrimi očmi! In sedaj je vzela dermatografski svinčnik, ki ji ga je ponudil profesor in začela z neštevno roko odkrivati Rafaeline grudi.

Rafaela je zaprla svoje oči iz sra-

ni krov zastave resnične svobodne misli tudi za verne ljudi.

Do tedaj pa bo inozemski tisk po pravici pisal da »Slovenci to in to zahtevajo« kadar povzdigne besedo — dr. Korošec. Z.

Občinske volitve v Ptuj.

Včeraj so se vršile v Ptuj občinske volitve, ki pa nobeni stranki niso prinesle pričakovanega rezultata. Te volitve so zlasti narodni Ptujčani pričakovali s precejšnjo nervozo. Pri zadnjih volitvah v Narodno skupščino so dobili namreč Nemci v Ptuj toliko glasov, da se je bilo skoro bati, da bi ustvarili z ugodnim izidom občinskih volitev močno večino v ptujem mestnem svetu. Nevarnost je bila toliko večja, ker so se odcepili od prejšnje homogene slovenske večine klerikalci in radikali ter šli sami v volilni boj. Demokrati so imeli tem težje stališče, ker so nemški in slovenski nasprotniki agitirali proti njim s poneverbo, ki jo je zagrešil na ptujem magistratu neki blagajnik. Dasi demokrati tudi v prejšnjem občinskem svetu niso imeli več ko 7 odbornikov v skupni slovenski večini, so bili seveda po znanem klerikalno-nemškem obrekovalnem receptu tudi te poneverbe oni krivi, dasi je bil neposredni nadzornik nepoštenega blagajnika — klerikalec. A ker je bil mestni župan demokrat, je seveda zakrivil vse on in njegovi somišljeniki.

Udeležba je znašala včeraj pri ptuj-skih volitvah 74 odstotkov, vsega 768 volilcev, kar je prilično veliko. Demokrati, združeni z narodnimi socialisti, so dobili 179 glasov in 6 odbornikov, Nemci 254 glasov in 8 odbornikov, klerikalci 155 glasov in 5 odbornikov, socialisti 112 glasov in 4 odbornike, radikali 78 glasov in 2 odbornika. — Možnosti za večino sta dve: združene slovenske stranke (13 odbornikov) ali združeni Nemci, klerikalci in radikali (15 odbornikov). V zadnjem slučaju bi lahko dobil Ptuj nemškega župana, sigurno pa nemškega podžupana. — Vočigled sedanjemu režimu v naši oblasti je ta kombinacija, ki bi jo prej kot ne molče podpirali tudi socialisti, prav lahko mogoča. Kaj pa je kakim klerikalcem ali radikalom do narodne časti in ponosa!

Občinske volitve v Bosni in Hercegovini.

Kakor javljajo iz Beograda, so občinske volitve v Bosni in Hercegovini, ki jih je nameravala vlada iz političnih in strankarskih razlogov odgoditi na jesen, z ozirom na točne zakonite določbe razpisane za 26. februarja. Politične stranke so že poslane svojim organizacijam navodila glede tehnične strani volitev. V Bosni in Hercegovini vlada vsled občinskih volitev zmešnjava, ker se muslimani ne morejo odločiti, ali naj bi pri občinskih volitvah sodelovali s Hrvati ali z radikali. Vodstvo Jugoslovenske muslimanske orga-

nizacije se zavzema za sodelovanje z radikali. Med narodom vlada veliko nezadovoljstvo proti radikalom in ni izključeno, da bodo muslimani paktirali z radičevci ali pa s kakšno hrvatsko meščansko stranko, če bi se osnovala v Bosni in Hercegovini. Zlasti muslimani v mestih so odločni nasprotniki sodelovanja z radikali.

Lakota v Hercegovini.

O silni lakoti, ki vlada v Hercegovini, prihajajo vedno obupnejše poročila. Po vaseh se plazijo izstradani ljudje, ki izgledajo kakor živi okostnjaki. Očividci pripovedujejo, da se je čuditi, kako se morejo ti ubogi ljudje sploh držati pokoncu. V hišah je redkokdaj videti luč, ker ljudje nimajo denarja, da bi si nabavili sveče ali petroleja. — Med prebivalstvom se je pojavilo gibanje za izselitev v Turčijo; reveži pravijo, da bodo, ako jim rodna gruda ne more nuditi hrane, našli več sreče v Turčiji, kjer vlada Kemal paša in živi ljudstvo v izobilju. Neverjeten škandal je, da se vlada ne pobriga za ubožno in izstradano ljudstvo, ki ga tira brezsrčnost merodajnih faktorjev v obup.

Sokolstvo.

Bratje in sestre!

V četrtek, dne 12. t. m. se vrši običajni letni občni zbor »Celjskega Sokola«. Društveni odbor bo polagal obrazloženo o svojem delu za l. 1927. Zopet je minulo eno leto zgodovine med našimi Celjani najbolj priljubljenega društva, ki je lahko po svojem vsestranskem delovanju v preteklem letu povsem zadovoljno z odličnimi uspehi, ki jih je doseglo ne le v domačem krogu, temveč predvsem tudi izven njega. Od naših telovadcev in telovadkinj v Ljubljani na pokrajinskem izletu doseženi uspehi so pokazali ponovno svetu, da živi v našem društvu stari sokolski duh in da čuva članstvo slavne tradicije dolgoletnega vztrajnega društvenega dela.

Naše vrle telovadce in telovadkinje poznajo ne le vsi jugoslovanski Sokoli, temveč tudi ostali slovanski sokolski svet. Njegovo Veličanstvo kralj Aleksander se je predlansko leto ob priliki avdijske zastopnikov J. S. S. še posebej zanimal za delovanje našega društva, kar navdaja naše članstvo s posebnim zadovoljstvom.

Okrog Celjskega Sokola se zbira vse ono dobro, nacionalno prebivalstvo našega, po vsej Jugoslaviji tako priljubljenega mesta! S svojo posebno marljivostjo in s svojim svežim duhom privlači nase društvo naše zdravo in zanesljivo jedro jugoslovanskih državljanov, ki je prepričano, da nas napravi le duševno in politično ujedinjenje močne in nepremagljive napram zunanjim in notranjim sovražnikom naše lepe, z vsem naravnim blagoslovom obdarjene in, če Bog da, v bodo-

Končno prestane trkanje. Dijakinja je marljivo risala dalje po spojnih organih, da dovrši svoje delo. Rafaela je skušala premotriti svojo kožo, da vidi svoje narisano srce, a ni mogla več. In začela je stokati.

Profesor jo je jezen poslal nazaj v bolniško sobo in sporočil sestri, naj mu v bodoče ne pošilja v kolegij tako histeričnih, občutljivih in oslabilih pacientin.

Rafaela je skrušeno prenašala predbacivanje sestre in čakala v svoji postelji drhteč, kedaj bodo šli dijaki zopet mimo nje.

Ali jo bo vsaj sedaj poiskal s svojim pogledom? Toda ne — ni ji niti bilo do tega. Še glave ni več okrenila, da ga pogleda. On je niti ne mara več videti. Dovolj je, da ve, kaj je storil iz nje.

Z drhtečimi rokami je potegnila odejo preko lica in ležala pod njo tiho, kakor mrtva.

Tri dni je Rafaela Osimo tesnobno pazila, da se ne zbrise risba na njenih grudih.

A potem, ko je bila odpuščena s klinike, je stopila v svoji siromašni sobici pred razbito ogledalo in porinila dolg, šiljast nož globoko v znamenje, ki ji ga je tekmovalka narisala na srce.

(Prevedel — rp —)

nosti srečne domovine. Vzgojila si je naša organizacija in si vzgaja zanesljiv, navdušen naraščaj, od katerega zavisi nadaljno uspešno delovanje »Celjskega Sokola«.

Pogrešamo pa pri našem delu še marsikatero našega človeka, ki smo ga že pred vojno videli v rdeči srjaci na sokolskih pohodih! Te naše, stare sokolske gardiste zovemo, da postanejo zopet aktivni sokolski delavci! Stara, vsled težkih nacionalnih bojev v preteklosti vseskozi izkušena sokolska garda bo mladim Sokolom največja vzpodbuda in najboljši vzgled pri težkem sokolskem delu! V naših vrstah pa nam še prav posebno manjka naše mnogoštevilno celjsko učitelstvo, ki je že po svojem poklicu posebno pozvano, da nam pomaga vzgojiti naš sokolski naraščaj. Kam ste spravili svoje ideale?! Ali ste že pozabili na sijajno zgovino slovenskega naprednega učitelstva, ki je stalo poleg našega dobrega duhovništva vsikdar v prvih vrstah nacionalnih borcev?! Če se odtegujete našemu delu poleg ostalega državnega uradništva le radi svojih gmotnih razmer, potem ste na napačni poti!

Sokolski starši, tudi vi ne izpolnjujete svojih sokolskih dolžnosti! Mnogo je v našem mestu sokolskih rodbin, ki še vedno niso poslane svojih otrok v našo telovadnico. Če hočete svojim otrokom le dobro, potem jih pošljite takoj k nam. V tekočem letu se bo poskrbelo za zadostno število naraščaj-skih vaditeljev, ki bodo vso pozornost obrnili našim bratcem in sestricam.

Leto 1928. je jubilejno leto. Obhajamo 10-letnico obstoja Jugoslavije! Da bomo to leto dostojno proslavili predvsem Sokoli, odvisi od našega članstva!

Pridite vsi, ki ste že člani »Celjskega Sokola«, na naš občni zbor 12. t. m., pristopite tja vsi oni, ki se še niste doslej prijavili v našo organizacijo, pa spadate vanjo in tako pomnožite naše vrste. Že vaša prisotnost sama na občnem zboru nam bo vsem v veselje in vzpodbudo za delo v l. 1928. Zdravo! Na svidenje! —

Dr. Mejak.

Celjske vesti.

c Rojstni dan Nj. Vel. kraljice Marije se je praznoval tudi v Celju na običajen način s slovesnimi službami božjimi in s častitanjem na sreskem poglavarstvu. Državna in nekatera privatna poslopja so bila okrašena z zastavami.

c Sokolsko društvo v Celju poziva svoje članstvo, da se udeleži članskega sestanka danes, v ponedeljek ob 8. uri zvečer v telovadnici radi sestave kandidatne liste. Za izvršujoče članstvo udeležba obvezna. Zdravo!

c Plesni odbor »Edinosti« prosi vse plesalke in plesalce, da pridejo danes, t. j. 9. t. m. sigurno k plesni vaji in to z ozirom na plesni venček, ki se vrši 4. februarja. Ker se bosta učila še dva nova plesa, je v interesu vsakega posameznika, da vaje redno poseča.

c Ljudsko vseučilišče v Celju. Danes 9. jan. predava g. odv. kand. dr. Ervin Mejak o temi »Ženska enakopravnost« ob 20. uri v risalnici deške meščanske šole. Ta aktualna tema bo gotovo privabila mnogo občinstva, zlasti ženskega spola. Po predavanju se odpravi debata o tem vprašanju.

c Tordka Goričar & Leskovešek je darovala ob priliki letošnje božičnice velike množine zvezkov, svinčnikov, peres i. dr. za revne šolske otroke, katero blago je društvo Zaščite dece in mladine razdelilo po enakih delih med štiri celjske osnovne šole, t. j. obe mestni ter obe okoliški. Darovano blago se pa ob priliki božičnic na posameznih šolah ni takoj razdelilo med ubogo šolsko mladino, marveč se bo to zgodilo po potrebi med šolskim letom. — Za velikodušni dar pa bodi čislani tvrdki G. & L. v imenu ubožne šolske mladine izrečena najprišrčnejša zahvala! — Odbor zaščite dece.

c Odvetniki v Celju. Po izkazu v zadnjem »Uradnem listu« imamo sedaj v Celju 18 odvetnikov.

c Premiščen je bil iz Celja v Ptuj učitelj na osnovni šoli g. Slavko Premlog. Naša osnovna šola je zgubila z njim izvrstnega mladega učitelja, »Sokol« pa marljivega vaditelja mladine.

c Ogrevanje avtobusov. Kakor poroča »Jutro« iz Maribora, je sklenil tamošnji mestni svet v bodoče ogrevati

veliki avtobus, ki oskrbuje promet med Mariborom in Celjem.

c Pevski zbor učiteljskega UJU iz Ljubljane priredi ta teden vokalni koncert v Zagrebu, na katerem bode proizvajal dela moderne slovenske glasbene umetnosti.

c Podporno društvo za revne otroke v Gaberju priredi v nedeljo, dne 6. maja 1928 svojo letno tombolo in prosi vsa bližnja društva, da na isti dan ne prirejajo sličnih prireditev v bližini, ker je tozadevna prošnja pri oblasti že vložena.

c Dva devlimesečna viničarska tečaja v času od 15. februarja do 15. novembra 1928 se bode vršila pri državnih trtnih nasadih in drevnicah v Pekrah in v Kapeli. V vsak tečaj se bode sprejelo po deset mladeničev, ki se naj oglase osebno do 1. februarja 1928 pri upravniki navedenih državnih nasadov. Fantje morajo biti krepki, za vsako kmečko delo sposobni in ne smejo biti stari manj ko 16 in ne več ko 24 let. Predpisno opremljeno prošnjo morajo prinesiti seboj, ko se osebno predstavijo.

c Domača veselica v Narodnem domu. V soboto, dne 14. januarja 1928 ob 8. uri zvečer bo v spodnjih prostorih Narodnega doma domača veselica v prid celjske dijaške kuhinje. Na sporedu ples in prosta zabava. Vstopnine 5 Din. Za dobra jedila (krofe) in pristno pijačo bo najbolje preskrbljeno. Nastopi tudi priljubljen domači ruski kvartet Skomoroch. Ta prireditev bo zopet, kakor vsako leto, zelo prijetna in res domača. Zabave in razvedrila željnim bo dobro došla.

c Redni občni zbor Sokolskega društva v Celju se vrši v četrtek, dne 12. januarja ob 8. uri zvečer v društveni telovadnici s sledečim dnevnim redom: 1. pozdrav br. staroste, 2. poročila odbornikov, 3. poročila preglednikov, 4. volitve, 5. prodaja Sokolskega Doma v Gaberju, 6. ustanovitve odseka v Gaberju, 7. slučajnosti. Udeležba zbora je za vse članstvo obvezna.

c Prisilna dražba kamnoseške delavnice in k istej pripadajočega poslopja ter stavbišča, ki leži tik mosta čez Voglajno ob cesti k Sv. Jožefu v Zavodni pri Celju, se bode vršila prihodnjo soboto dne 14. jan. 1928 ob 9. uri predpoldne pri okrajnem sodišču v Celju. Zaradi ugodne lege, bližine mesta in železniške postaje je objekt interesentom zelo priporočljiv, zlasti ker je pripraven za vsako, tudi večjo obrt ali industrijo.

c Umrl je v Gradcu nekdanji v Celju dalje časa službujoči poštni uradnik g. Rudolf Laa. V Gradcu je bil nazadnje uradni ravnatelj.

c Društvo hišnih posestnikov za Celje in okolico bo imelo svoj občni zbor v četrtek, dne 12. januarja ob 8. uri zvečer v veliki gostilniški sobi Narodnega doma. Na občnem zboru govori tudi g. Frelih iz Ljubljane.

c Nemškularska predrznost. Zadnja »Cillier Zeitung« je polna obligatnih napadov na demokrate in prikritih napadov na državno upravo. Polna je hvale o »vzorni« manjšinski politiki v Avstriji, ki jo ravno glede šolstva osvetljujemo na drugem mestu današnjega lista. Temu listu menda ni znano, da koroški Slovenci ne morejo dobiti v Celovcu tiskarne za tiskanje »Koroškega Slovenca«, ker se vsaka tiskarna boji proslulih »heimverovcev«. Vsled tega morajo list tiskati na Dunaju, kar seveda znatno povišuje stroške. Lahko pa vsak čas navedemo še celo vrsto podobnih dokazov vzorne avstrijske manjšinske politike. Nas Slovane res diči taka velikodušnost, da je že zelo podobna —

c Ribarsko društvo v Celju je imelo svoj občni zbor v soboto pri »Balkanu«. Podala so se običajna poročila in so se tudi spremenila pravila v nekatere točkah. Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor s to spremembo, da je bil namesto ypok šolskega nadzornika g. L. Černeja izvoljen za predsednika g. dvorni svetnik dr. F. Kotnik, namesto notarja g. dr. Burgerja pa g. Dušan Zangger.

c Občni zbor Zveze poštnih in brzojavnih uradnikov (ic) se je vršil na praznik Treh kraljev v »Celjskem Domu«. Udeležil se ga je tudi zastopnik poštnega ravnanstva v Ljubljani g. dr. Kurbus in odposlanci poštanske organizacije v Zagrebu. Razpravljala so se različna tekoča stanovska vprašanja. Izvoljen je bil ponovno dosedanj

mu radi svojih slabih, jasnih grudi, ki jih je morala pokazati tolikim mladeničem, ki so se zgnatli okoli mize. Čutila je, kako ji je padla neka hladna roka na srce.

»Prehitro...«, reče zdajci dijakinja s tujim naglasom in odmakne roko.

»Kako dolgo si na kliniki?« vpraša profesor.

Rafaela odvrne nervozno, ne da bi dvignila drhteče roke: »Dvaintrideset dni. Že sem skoro docela ozdravila.«

»Poslušajte jo«, reče profesor in ponudi dijakinji stetoskop.

Sedaj je občutila Rafaela hladnoto instrumenta na svoji koži, nakar je rekel glas dijakinje: »Pospešeno delovanje srca... težko dihanje...«

»Torej potrkajte.«

Rafaela je nagnila glavo na stran, stisnila zobe in poskušala odpreti oči, a jih je zopet zaprla z obupnim napotom, da se obvlada. Od časa do časa, kadar je ponehalo lahno trkanje na njenem telesu in je vlekla dijakinja vlažni svitnik po njeni koži, je pustila mučno pridržani dihanje skozi nos.

Kako dolgo bo trajala ta muka? On je stal še vedno pri oknu... Zakaj ga ni pozval profesor sem, da mu pokaže srce, ki ga je skicirala roka njegove kolegije, tu pod grudi, ki so radi nje, po njegovi krivdi postale tako slabe in jadne?

Frak-srajce

dobra kvaliteta Din 120.—.

Frak-srajce

najboljša kvaliteta Din 155.—.

Srajce belemehke v ceni Din 150.—, 130.—,
105.—, 95.—, 70.—, 59.—.**Ovratniki**vsake vrste in velikosti
vedno v zalogi.**Kravate, samoveznice**
v najbogatejši izbiri.

L. Putan, Celje.

sestnikov v Ljubljani. Govornik se je izjavil proti nameravanemu progresivnemu sistemu obdačevanja hiš in posestev, ker bi na ta način prišli vsi mestni hišni lastniki v višje davčne razrede in bi plačevali sami državi 16 do 20 odstotkov hišnega dohodka kot davek, k čemu bi pa prišlo še dva- do trikrat tako velike občinske, okrajne in oblastne doklade. Pa tudi po deželi bi po nameravani reformi predpisali najemninski davek tudi za lastna stanovanja vsem onim, ki oddajajo kako stanovanje v najem. Vsled tega se bodo mnogi posestniki raje temu davku ognili in bodo ostali mnogi učitelji, orožniki, finančni organi itd. brez stanovanj. Govornik je protestiral tudi proti omejitvi prometa z nepremičninami v tkzv. 50 km pasu, ki ga hoče vlada uvesti z znanim § 69. Zbor je sklenil protestno resolucijo, ki se pošlje vsem poslanskim klubom v Narodni skupščini.

d **Koliko davkov plačuje Zagreb?** Po statističnih podatkih je nazadovala vsota vplačanih davkov v Zagrebu v letu 1927. za 41.755.958 Din napram letu 1926. Že leta 1926. je bilo vplačanih za 60 milijonov dinarjev manj davkov nego leta 1925. Zanimivo je, da je padla leta 1927. višina vseh vrst davkov razen dohodnine, ki izkazuje napram letu 1926. prirastek 5 milijonov dinarjev.

g **»Naše Gorice«**. 1. številka II. letnika tega prvovrstnega ilustriranega mesečnika za pospeševanje kmetijstva se te dni razpošilja. »Naše gorice« so glasilo Vinarskega društva v Mariboru in obravnavajo vse panoge kmetijskega gospodarstva prav izčrpno in temeljito. Ta strokovni list bi moral imeti vsak kmetovalec, vsak viničar, pa tudi vsak poslanec in inteligent sploh, ki se kot prijatelj dobre kmetijske stvari za taka gospodarska vprašanja mora zanimati. Vsa pojasnila daje Vinarsko društvo v Mariboru, na ogled pa se »Naše gorice« ne pošiljajo, ker mora vsakdo neznatno članarino, odnosno naročnino (letos 30 Din, lanski kompletni letnik stane samo 20 Din, elegantne platnice zanj pa 19 Din) plačati vnaprej. Kdor hoče dobro naložiti to skromno vsotico, naj stopi v krog čitateljev »Naših goric«, kar mu bo neslo tisočere obresti!

Raznotero.

r **Ameriški denar v inozemstvu.** Leta 1927. je znašala skupna vsota v inozemstvu naloženega ameriškega kapitala 14½ milijarde dolarjev. To je približno petina letne vsote ameriških fabrikatov ali pa skoraj šestina letnih dohodkov ameriškega prebivalstva.

Kino.

Mestni kino. Ponedeljek 9. januarja: »Medvedja svaiba«. Monumentalen ruski sovjetski velefilm v 7 dejanjih s predigro iz življenja litavskega plemstva. V glavni vlogi slavni ruski igralec V. Egert. — Torek 10., sredi 11. in četrtek 12. januarja: »Žene, ki jih ne pozdravljamo«. Veličastno filmsko delo v 7 dej. iz življenja dekleta z ulice. V glavnih vlogah ljubljenci kinopublike Lya Mara, Alfonz Tryland, Margareta Kupfer in Julius pl. Szöregly. Režija: Friderik Zelnik. Velika senzacija! — Prednaznanilo: »Eden proti vsem« (Carlo Aldini).

Kino Gaberje. 9. januarja se zadnji dan prikazuje film izredne krasote »Tragedija v Alpah« z glavnimi igralci Vladimirom Gajdarowom in Lucijo Dorain. Kdor tega filma še ni pogledal, naj to še stori, ker je zadnji dan. Divni so pogledi na snežnike in v splošnem na vse slike iz alpskega sveta, kjer se vse odigra. Ob zvokih priljubljenega orkestra je užitek še mnogo večji! — Od torka 10. jan. naprej sijajna družabna veseliga »Glej mater, a hčerko oženi« z Erno Moreno, Dolli Davis-om in Gustav Charlé-om v glavnih vlogah. Film z nesrečno zaljubljenim učenjakom, kateri je namesto matere dobil hčerko za ženo.

Zastopstvo: Franc Palme, Celje.

„Križa jugoslovanskega hmeljarstva“.

(Nekoliko odgovorov g. inž. prof. Sadarju.)

Vi zahtevate pod št. 2. Vašega članka (v »Novi Dobi«) v pričakovanem zakonu o hmeljarstvu obvezno signiranje hmelja, nadalje obvezno obrambo proti boleznim in škodljivcem.

Ali se zavedate dalekosežnosti teh Vaših zahtev?

Obvezno signiranje hmelja v državi, ki ima tako neznatno pivovarniško industrijo, potem pa hmeljarstvo, ki je do 96% svoje produkcije navezano na eksport!

Obvezno signiranje hmelja bi le oviralo in podražilo nakupovanje hmelja, odvrnilo marsikaterega kupca od nas in ne bi prinašalo nobenega dobička, kajti na mejah naše države preneha tudi veljavnost naših zakonov in obvezno signiranje hmelja bi bil onstran mej prebasan, da se zabriše in uniči signiranje, če bi se to ne ujemalo z namenj prekupca. Seveda bo ta že vse te stroške pri nakupovanju kalkuliral in prevajal na prodajalca — našega hmeljarja.

Za slučaj pa, da prekupcu ugaja signiranje, ga bode itak zahteval, za kar pa popolnoma zadostuje neobvezno signiranje.

Obvezno signiranje hmelja je dvo-rezni nož. Bridko se kesajo na Češkem, da so ga upeljali, ker jim je — vkljub stoletnemu slovesu »žateškega hmelja« — tudi temu mnogo bolj v škodo kot v korist.

Preje je bila znamka »žateški hmelj« zares kvalitetna označba — po obveznem signiranju pa le še označba krajevnega izvora in uradno potrdilo, da raste v žateškem okolišu poleg dobrega, čisto tudi slabij hmelj, kateri gledé kakovosti ne vzdržuje primere z drugim, manj znanim, nežateškim hmeljem.

Za Vašo drugo zahtevo: obvezno obrambo proti boleznim in škodljivcem manjka temelja.

Kje je ona strokovna avtoriteta, ki bo nezmotljivo določala obrambne metode, ki naj bi bile obvezne? — Tu bi bilo torišče ambicioznih diletantov, ki bi se igrali s poskusi preventivnih in obrambnih metod, ne oziraje se na to, so li znanstveno utemeljene, ali tehnično možne, ali gospodarsko priporočljive. Zahtevate tudi »stroge mere« proti špekulaciji s hmeljem. Kaj je s tem izrazom mišljeno? Ali je producent zato špekulant, ker še doslej hmelja ni prodal? On je prvotno pri ceni 66—70 Din »špekuliral« na višje cene — pa mu je spodletelo. Sedaj sicer nima več namena »špekulirati« — a je k temu prisiljen, ker hmelja prodati ne more. Trgovcevi špekulantov pa mi skoro nimamo. Sicer jih je nekaj — a njih finančna moč je tako neznatna, da s svojimi špekulacijami s hmeljem nikomur ne kalijo vode.

Tudi je hmeljarska špekulacija pri nas tako nevarna zabava, da piscu tega članka v preteklih 40 letih ni znan ne eden tak naš špekulant, kateri bi si bil s to špekulacijo kaj znatnega pridobil — pač pa je ta posel naposled prinašal vsem velike izgube.

Glede zahteve, da bi se mogel signirati le prepiran hmelj, veljajo tudi uvodoma naznanjeni pomisleki. Ta določba bi posegla v trgovske uzance in metode in s tem odvrčala kupce. Večina pivovarjev rabi v zimski sezoni originalni, t. j. nežvepljani hmelj. Če takšnega pri nas ne bi dobili, kupijo si ga drugje, kjer jih ne ovirajo tozadevni predpisi.

Kakor bi bilo pozdravljati, da se najdejo viri v podporo hmeljarskim organizacijam, tako moramo odklanjati pobiranje 1% kupne cene za ne-preparirani in nesignirani hmelj. Ta odredba bi določevala razkladanje in pregledovanje vseh hmeljskih transportov ob mejah, kar bi povzročevalo velike stroške, škodo na blagu in podaljšanje transportnega časa. Vse te stroške in povečani riziko bi trpel prodajalec — naš hmeljar.

Zahteva po visoki zaščitni carini je nesmiselna, ker je vendar naša domaća uporaba napram naši produkciji tako neznatna. Interesi našega hmeljarstva zahtevajo prosto pot v svet. Naš ideal bi bil odprava carine na hmelj vsepovsod. Ker je pa ta ideal nedosegljiv, gre naše stremljenje za

tem, da se carine za hmelj, zlasti v državah, ki uvažujejo naše blago, čim bolj znižajo in smo mi pripravljeni, priznati popolno reciprociteto za uvoz njihovega hmelja k nam.

Pri tem vprašanju ne smemo nikdar pozabiti, da je cena našemu hmelju za toliko nižja pod svetovno ceno, kolikor se mora plačati carine pri uvozu v deželo kupca.

R.

Velika inventurna prodaja po čudovito znižanih cenah se vrši do konca januarja v veletrgovini R. Stermecki, Celje.

Izjava.

Podpisani Josip Petrič izjavljam, da sem glede zasebnega obtožitelja Franca Pikla žaljivih govorov bil v toliko mistificiran, da sem iste ob poznejši priliki brez vsake podlage ponovil in ker nimam nikake opore zato, da bi g. zas. obtožitelj res se glede hmeljskih cen izrazil, vsled tega radevolje prekličem in izjavljam, da nimam povoda dvomiti o popolnoma korektnem postopanju zas. obtožitelja pri določitvi hmeljskih cen in splah pri tozadevnih poslih.

Josip Petrič.

Poziv!

Dotična oseba, ki je dne 5. jan. t. l. okoli 12. ure od Cankarjeve do Kralja Petra c. najdla rjav papirnat zavitek z vsebino denarja, se opozori, da zavitek z denarjem odda na policiji ali na naslov Mariborska cesta 19 proti nagradi, ker je bila oseba opažena, ko je zavitek pobrala, sicer bi imela sodne sitnosti.

Privatni kuhinjski tečaj

(francoski) in prima serviranje. Vpisovanje se vrši 10., 11. in 12. januarja od 9. dop. do 5. pop. v restavraciji Narodnega doma.

Kupi se hiša

s posestvom ali tudi sama, v mestu ali izven mesta, ne četrte ure oddaljena. Ponudbe na upravo pod šifro »Hiša«.

Išče se stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo proti dobremu plačilu. Ponudbe na upravo pod 2 šifro »Stanovanje«.

Hmelovke

smrekove, stare, 2600 komadov se kupi. Ponudbe z navedbo cene na graščino Višnjavas pri Vojniku.

Oddaja lokalov.

Oddajo se v Prešernovi ulici št. 22 sledeči lokali: trgovski lokal, skladišča, kleti in hlev s sobo. Poizve se pri tvrdki A. Petek, Slov. Konjice. 1-2

Zdravilišče Dobrna

ima naprodaj

sedem krav

dobrih molznic.

20% popusta

pri damskih in moških pleteninah do 1. februarja 1928.

A. Pongračič, strojna pletilnica, Celje, Gregorčičeva ul. 3.

Oglašujte v „Novi dobi“!**V blagohotno uvaževanje!**

Dovoljujem si cenjenim damam spo-ročiti, da sem svoj

damski frizirski salon

moderno opremlil ter izvršujem trajne in vodne kodre, beljenje in barvanje las z L'Oreal Henné, manikuro in vsa lasna dela. Zmerne cene. Dunajska šola!

FRANC KRAJNC, frizer za gospode in dame Celje, Glavni trg 19

Po domovini.

d **Huda škrlatica v Dalmaciji.** Okrog Drniša v Dalmaciji je okuženih 23 va-si po škrlatici. Bolnikov je na stotine; doslej je umrlo 50 oseb.

d **Protest mariborskih hišnih posestnikov proti prevelikim davkom in proti § 69 fin. zak.** Včeraj dopoldne se je vršilo v Mariboru zborovanje hišnih posestnikov, na katerem je govoril g. Frelih, predsednik Zveze hišnih po-

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Malo rabljeni

smoking in žaket obleki

ter navadna promenadna obleka po
ceni naprodaj pri L. Selišek, krojač,
Celje. Istotam se odda soba z dvema
1 posteljama. 2

zabukovski, trboveljski in iz
vseh drugih rudnikov dobavlja
in dostavlja na dom v mestu
in okolici

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

AKVIZITERJI

večji v nabiranju oglasov po hotelih, pen-
zijonih, industrijah in trgovskih podjetjih,
v Celju in okolici dobro vpeljani, se iščejo
za nabiranje oglasov za neko službeno
jugoslovansko izdajanje.

Visoka provizija — Lep p. stranski
zaslužek. — Ponudbe v slovenskem,
srbo-hrvaškem ali nemškem jeziku nasloviti
z navedbo prvotnega referenc na Agen-
zia Annunci „Intercontinental“ Trst,
via G. Carducci 12.

Na pljučih bolni!

Na tisoče je ozdravljenih!

Zahtevajte takoj knjigo o moji

novi hranitvi

ki je mnoge rešila. Zamore se upo-
rabiti pri vsakem načinu življenja
in pripomore, da se bolezen hitreje
premaga. Ponočno potenje in ka-
šeljska prenehanja, telesna teža se
dvigne in polagano poapnenje do-
vede bolezen do prestanka.

Resni možje

v zdravniški znanosti potrjujejo
izvrstnost moje metode in sogla-
sajo z uporabo te metode. Čim prej
se prične s takim načinom življenja,
tem bolje.

Popolnoma zastoni

dobite mojo knjigo, iz koje boste
zvedeli, kar je potrebno. Ker bo
moj založnik v celem samo

10.000 komadov zastoni

razposlal, pišite takoj, da boste
tudi Vi med srečnimi prejemniki

GEORG FULNER, BERLIN-NEUKÖLN,
Ringbahnstrasse No 24. Odd. 890.

Odda se lepa

meblovana soba

z elektr. razsvetljavo in posebnim vho-
dom pri R. Wagner, Tavčerjeva ulica.

Mirna stranka brez otrok išče primerno

stanovanje

za takoj ali pozneje, žena prevzame
event. tudi službe hišnice. Cenj. po-
nudbe pod šifro »Stanovanje 99« na
upravo lista.

Odda se

lepa meblirana soba

z uporabo kuhinje in kurjave zastoni
dotičnemu, ki posodi hišnemu gospo-
darju 20.000 Din za kratko dobo.
Cenj. ponudbe pod »Meblirana soba«
na upravo lista. 3-3

Lahek zaslužek

se rudi agilnim potnikom in zastopnikom
(brezposelnim) s prodajo preizkušenih ce-
nenih predmetov, od hiše do hiše. Za vzorce
in blago je treba položiti kavcijo ali ga-
rancijo od Din 150.— do Din 3000.—. Si-
gurna eksistenca že v prvem mesecu. Po-
nudbe poštenih interesentov sprejema

TRGOVAČKA KUČA FRAN VORŠIČ

Maribor, Vrbanova 19/1 in Aleksandrova ul. 19
(Opel-salon).

Brezposelni!

Lahek in hiter zaslužek.

Sprejmejo se potniki in potnice brez
vsakega strokovnega predznanja za
obisk privatnih strank v mestu in na
deželi. Zaslužek z jamčeno dnevno
200 do 500 Din in tudi več. Lahko
razpečevalni predmet in za vsakogar
uporabljen ter najnovejši. Vsakdo je
kupec. Reflektanti naj se javijo na na-
slov »Marat«, Maribor, Mlinska ul. 9.
Za vzorec se mora založiti 175 Din v
gotovini kot kavcijo.

Zahvala.

Za mnogoštevilne čestitke povodom jubileja 25 letnice mojega pod-
jetja, ki sem jih v tolikem številu prejel, izrekam tem potom svojo naj-
iskrenejšo zahvalo.

Obenem se zahvaljujem vsem svojim spoštovanim strankam za njih
cenjeno zaupanje, ki so mi ga izkazali, ter prosim, da mi isto tudi v
bodoče blagovolijo ohraniti.

Potrudil se bom i v bodoče, da bom svoje cenjene stranke najbolje
zadovoljil

in beležim z odličnim spoštovanjem

G. Gradl, Celje

ključavničarski mojster in vodovodni inštalater.

Vabilo

na občni zbor Hranilnice in po-
sojilnice v Gotovljah, r. Z. Z. N. Z.,

ki se vrši

v ponedeljek, dne 30. januarja 1928 ob 14. uri v zadrugi pisarni z nastopnim

DNEVNIM REDOM:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1927.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

V GOTOVLJAH, dne 4. januarja 1928.

Načelstvo.

Franjo Dolžan, Celje

Za kresijo št. 4

Kleparstvo

in naprava strelovodov.

Pokrivanje streh in

zvonikov.

Vodovodne

inštalacije, naprava moderno-
higijeničnih kopalnih sob,
klosetov in zdravst. naprav.

Vsa v to stroko spadajoča popravila se izvršujejo točno in solidno ter po konku-
renčni ceni. — Proračuni brezplačno. — Za vsa nova dela se prevzame jamstvo.

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po 6 $\frac{1}{2}$ %

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge uad 2.000.000 Din.

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Iz malega raste
veliko!

Pupilarnovaren in javnokoristen denarni zavod celjskega mesta Celjska mestna hranilnica

Ustanovljena leta 1864.

V lastni palači pri kolodvoru.

Vsi hranilnični posli se izvršujejo najkulantneje, hitro in toč-
no. Ugodno obrestovanje. Pojasnila in nasveti brezplačno.

Pod trajnim drž. nadzorstvom.

Za hranilne vloge jamči mesto Celje s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.